

N. E. MANITAKΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΟΝΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ		ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις	ἐτησίᾳ δρ. ν. 8	Ὁ Μυστηριώδης Θάλαμος, Paul Féval, (μετὰ εἰκόνας) — Τινὰ περὶ Βίσμαρκ. — Περί τοῦ Ἑλληνικοῦ τμήματος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει, ὑπὸ Α. Μανσόλα. — Εὐκάλυπτος. — Ποικίλα. — Δύσις αἰνίγματος. — Αἴνιγμα. — Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις..... Λεπτ. 40
» »	ἕξαμην. » » 5		» ταῖς ἐπαρχίαις..... » 45
» ταῖς ἐπαρχ.	ἐτησίᾳ » » 40		» τῶ ἐξωτερικῷ..... » 25
» »	ἕξαμην. » » 6		Φύλλα προηγουμένα λεπτ. 50
» τῶ ἐξωτερικῷ	ἐτησίᾳ φρ. 45		

— Τίθημι εἰς τοὺς πόδας σὰς τὴν χεῖρα, τὸ ὄνομα καὶ τὴν περιουσίαν του. — Σελ. 147, στήλ. 1.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

Paul Féval

Συνέχεια

— Σαῖς δὲ πάλιν, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ Ραϋμόνδος, θά μοι ὀρκισθῆτε ὡς τίμιος ἄνθρωπος....
 — Εἶναι ἔγγαμος αὐτὴ ἡ θεία; ἤρώτησεν ἐκ δευτέρου ὁ Λανζέλ Κουδράς.
 — Ποῦ ἔχετε τὸν νοῦν σας καὶ δὲν με ἀκούετε; Ὁ λόγος εἶναι περὶ τῆς κυρίας Ζωκούρτ.
 — Ἐγὼ ὀμιλῶ περὶ τῆς θείας.
 — Ἡ θεία εἶναι ἄγαμος.
 — Εἶναι καὶ νέη;
 — Τεσσαρακοντοῦτις περίπου.
 — Πλουσία;

— Ἔχει ἐτήσιον εἰσόδημα δέκα χιλιάδας λίβρας καὶ πλέον.
 — Καὶ κατοικεῖ εἰς τὸν πύργον τοῦ Γερόνδου... δηλαδή εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Δε Ζωκούρτ.
 — Μοὶ ἀποτίνατε ἐρωτήσεις ὅλων διόλου ἐπουσιώδεις καὶ ἀκαίρους, εἶπεν ὁ Ραϋμόνδος ἀρχίζων ν' ἀνυπομονῇ.
 — Φίλτατε κύριε, εἶπεν ὁ ἱππότης καθήσας πλησίον τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ, ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ὀμιλήσω εὐλικρινῶς καὶ νὰ σὰς ἀνοίξω τὴν καρδίαν μου. Καὶ πρῶτον σὰς βεβαιῶ ὅτι ἀπατάσθε, καὶ ὅτι ἡ χθρσινὴ διήγησις ἤτο ἐντελῶς πλασμα τῆς φαντασίας μου.
 Ὁ Ραϋμόνδος ἐποίησε νεύμα ἐμφανὸν δυσπιστίας.
 — Σὰς ὀμιλῶ σπουδαίως ἤτο ἀ-

τοσχέδιος μῦθος καὶ οὐδέποτε εἶδον τὸν κύριον Δε Βωνουᾶ ἀλλ' ἀνεξήγητος καὶ ἐλεθρία σύμπτωσις ἔφερεν ὥστε ὁ μῦθος νὰ δομιᾶσθῃ ἀλήθειαν. Τώρα δ' ἐνέπεσα μεταξύ δύο κινῶν, δηλαδή μεταξύ ὑμῶν ὅστις ἀπειλεῖτε νὰ με φονεύσητε, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἴθετε ἱκανὸς νὰ πραγματοποιήσητε τὴν ἀπειλήν. . . καὶ τοῦ κυρίου Δε Ζωκούρτ, τοῦ ὁποίου αἱ διαθέσεις δυστυχῶς δὲν εἶναι εὐνοϊκώτεραι ἀπὸ τὰς ὑμετέρας. . . Τί λοιπὸν νὰ πράξω; Δυσὶν ἄλλοτερον, ἢ πρέπει νὰ ἀπέλθω διὰ παντός ἐκ Παρισίων, ἦ. . .
 Ὁ Ραϋμόνδος εἰδείξε διὰ τῆς χειρὸς τὰ δύο ἕψην.
 — Φίλτατέ μου κύριε, ὑπέλαβεν ὁ ἱππότης, δὲν πρόκειται περὶ μονομαχίας. Ἐγὼ ἀπεναντίας ζητῶ μέσον πρὸς ἀπο-

ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἔκθεσιν ἐπιτροπή ἐπέβαλλεν εἰς τὰ ἐντεῦθεν ἀποσταλέντα τρία αὐτῆς μέλη τὸ καθήκον νὰ ἐπιμεληθῶσιν ἐν Παρισίοις τῶν ἑλληνικῶν ἑκθεμάτων, τῆς ἐκδικάσεως καὶ ἐκτιμήσεως αὐτῶν καὶ νὰ δώσωσιν ἀκριβῆ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐντολῆς αὐτῶν λογοδοσίαν μετὰ τὸ πέραν τῆς παγκόσμιου ἑκθέσεως.

Τοῦ καθήκοντος τούτου τὴν ἐκπλήρωσιν ἐγώ τε καὶ οἱ ἕτεροι δύο ἀξιώτιμοι συναδέλφοι ἐπελήφθημεν μετὰ ζήλου καὶ μετὰ τῆς φιλοτιμίας ἐκείνης ἣν ἐμπνέει ἡ πεποίθησις ὅτι ὑπηρετούμεν οὐ μόνον περισπούδαστα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ συντελοῦμεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἀξιώσεων εὐλόγων στηριζόμενων ἐπὶ τῆς προόδου ἧτις ἐν διαστήματι δεκαετίας συνετελέσθη παρ' ἡμῖν.

Εἰ καὶ γνωστὸν τῇ Ἐπιτροπῇ, οὐχ ἦτο δὲν εἶναι ἴσως ἐπουσιῶδες νὰ ὑπομνήσω ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ κράτος ποίων περιστάσεων καὶ ποίων γεγονότων καὶ πόσον βραδέως ἐπελήφθημεν τῶν ἐργασιῶν τῆς προπαρσκευῆς τῶν τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παγκόσμιῳ ἑκθέσει, ἧς αἱ θύραι πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ κλείσωσιν, διαδεχόμενοι Ἐπιτροπὴν ἄλλην εἰς ἣν ἀνετέθη πρότερον τὸ καθήκον τοῦτο.

Ἐπελήφθημεν λοιπὸν τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἡμῶν τὴν 13 αὐγούστου, ἧτοι μόνον μῆνας ὀκτὼ περίπου πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἑκθέσεως, καὶ ἐν τούτοις καί τοι τοῦ τόπου εὐρισκομένου ὑπὸ τὸ κράτος μεριμνῶν ἄλλων, αἰτίνας ἂν δὲν παρέλυον ἐχαλάρων ἐπαισητῶς πᾶσαν σύντονον προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ περ τῶν πλείστων τῶν δικικητικῶν ἀρχῶν, ἐκτὸς ἐλαχίστων καὶ ἀξιοσημεϊῶν ἐξαίρεσεων, οὐδεμίαν παρασχουσῶν τῇ Ἐπιτροπῇ συνδρομὴν καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἣν ἐκ καθήκοντος τοῦλάχιστον ὤφειλον νὰ προσφέρωνται αὐτῇ ὑπηρεσίαν, οὐχ ἦτονον καταρθώθη δι' ἀτρήτων κόπων καὶ χρηματικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καταβολῶν καὶ δι' ἀτομικῶν ὄλως προσπαθειῶν νὰ συγκεντρωθῶσιν ἱκανὰ ἑκθέματα καὶ ν' ἀποτελεσθῇ εὐπρόσωπος κατὰ τὸ δυνατόν ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν ἐν τῷ ἀληθῶς καταπληκτικῷ θεάματι, ὅπερ τὸ γαλλικὸν

ὄλα πρὸς πλείονα διάδοσιν καὶ ἀξίαν ἀναγνώσεως παρὰ πλείονα κίνησιν μεταφέρωμεν ἐκ τοῦ Δελφίου τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, ὅπερ μεγίστην ὑπισχεταί τὴν ὄφελειαν καὶ σπουδαιοτάτην πληροῖ ἐλλείψιν, δι' ἧς καὶ συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας, ὅπως φροντίσωσιν ν' ἀναγνώσωσιν καὶ μελετήσωσιν αὐτὸ. Μίαν τολμῶμεν παρατήρησιν, ἧτις εὐχόμεθα νὰ εἰσακουσθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὸ Δελφίον, βιβλίον μᾶλλον τοῦ λαοῦ ἐκδιδομένου καὶ οὐχί βεβαίως χάριν τῶν ὁσφῶν, δέον νὰ δημοσιεύσῃ ἄρθρα γεγραμμένα εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ μὴ ἀνγκάζηται οὗτος, ὅπως τὰ ἐνοήθη καὶ χρησιμοποίησεν τὰς διδασκασίας τῶν νῦν ζητῶν μεταφραστάς.

ἔθνος παρεσκεύαζεν ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑπὲρ οὗ ἐπεζήτησε τὴν συνδρομὴν τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ ἐγκάρδιον παρέσχευ αὐτοῖς φιλοξενίαν.

Ἀποτελέσθη λοιπὸν ἡ ἡμετέρα ἑκθεσις ἐκ 300 περίπου ἑκθετῶν.

Ἐκ τῶν ἐννέα συναγωγῶν ὑφ' ἃς, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἑκθέσεως, κατετάσσοντο τὰ ἑκθέματα, ἡ Ἑλλάς ἀντεπροσωπεύθη:

Ἐν τῇ Α'.	(Ἔργα τέχνης)	διὰ 26 ἑκθετ.
» Β'.	(Ἐκπαίδευσις)	» 50 »
» Γ'.	(Ἐπιπλα κλ.)	» 30 »
» Δ'.	(Ἐνδύματα κλ.)	» 133 »
» Ε'.	(Βιομηχ. ἐξορυκτ.)	» 132 »
» ΣΤ'.	(Ἐργαλεῖα καὶ μέθοδοι τῶν μηχανικ. βιομηχ.)	» 9 »
» Ζ'.	(Τρόφιμα)	» 139 »

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκθετῶν τῆς τελευταίας ταύτης συναγωγῆς πράγματι μὲν ἦτο ὑπὲρ τὸ διπλάσιον ἀνώτερος τοῦ κατὰ τὸν κατάλογον ἀριθμοῦ τούτου περιωρίσθη ὅμως ὡς ἀνώτερον διότι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἐλήφθη τὸ μέτρον, αἱ τῇ φροντίδι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν διαφόρων δῆμων τοῦ Κράτους γενόμεναι συλλογαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν γένει, τῶν ὀσπρίων, τῶν σταφίδων καὶ τῶν οἴνων νὰ ἐκτεθῶσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς, μνημονευομένων τῶν ὀνομάτων τῶν δῆμων ἐξ ὧν προήρχοντο τὰ εἰρημένα προϊόντα.

Αἱ δὲ συναγωγαὶ Η' καὶ Θ' δι' οὐδενὸς ἀντεπροσωπεύθησαν ἑκθέτου. Αἱ συναγωγαὶ αὗται περιλαμβάνουσιν, ἡ μὲν Η' δείγματα γεωπονίας καὶ γεωργικῶν ἐργοστασίων, τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἐν τῇ γεωργικῇ παραγωγῇ συντρεχόντων κτηνῶν, ἔντομα χρήσιμα καὶ βλαβερὰ, τοὺς ἰχθύας, ὀστρακοδέσματᾶ καὶ μάλακια, ἡ δὲ Θ' τὴν φυτοκομίαν.

Πρώτη ἡμῶν φροντίς, ἅμα εἰς Παρισίους ἀφιχθέντων, ἦτο νὰ ἐπισκερθώμεν τὸ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὄρισθὲν διαμερίσμα καὶ προσθώμεν εὐθὺς εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν. Τὴν αὐτὴν ἐπομένως ἡμέραν τῆς ἀφίξεως ἡμῶν ἐπεσκεφθῆμεν τὸν ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλος τῆς διὰ τὴν παγκόσμιον ἑκθεσιν ἐπιτροπῆς καὶ μετέβημεν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἑκθέσεως, μετὰ τινος δὲ ἀποπλανήσεως διερχόμενοι ἐν μέσῳ δοκῶν, σιδηρῶν ῥάβδων καὶ ἀμαξοστοιχιῶν μεταφεροσῶν οἰκοδομικὸν ὕλικὸν ἡ κιβώτια ἑκθεμάτων καὶ σωρῶν κιβωτίων, ἀνεύρωμεν τέλος τὸ ἡμέτερον διαμερίσμα. Τὰ πάντα σχεδὸν ἐν αὐτῷ ἦσαν ἀνετοίμα, ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν πρόσοψις ἦτο ὄλως ἀτελής, ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ αὐτοῦ ἔκειντο σεσωρευμένα ἅπαντα σχεδὸν τὰ τῶν ἑκθεμάτων ἡμῶν κιβώτια. Οὐδὲ ἀρχὴ εἶχε γίνεσθαι τῆς διακοσμήσεως, οὐδὲ ἐν ὑαλοστάσιον, οὐδὲ

ἐν τραπέζιον ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ὅπως κάμωμεν ἐναρξίν τῆς διευθετήσεως τῶν ἡμετέρων ἑκθεμάτων καὶ τῆς ἀνοίξεως τῶν κιβωτίων ἡμῶν.

Εἰ καὶ τοικύτη ἦτο ἡ κατάστασις τῶν τοῦ ἡμετέρου διαμερίσματος, τὰ δὲ ὑαλοστάσια καὶ τὰ τραπέζια ἐντὸς τῶν ὀρειῶν ἢ ἐφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῶσιν τὰ ἡμέτερα ἑκθέματα δὲν εἶχον εἰσέτι μεταφερθῆ ἐν τῷ διαμερίσματι ἡμῶν, ἠγγίξε δὲ ἡ Α' ματοῦ, ἡ τῆς ἐναρξέως τῆς ἑκθέσεως ἡμέρα, ἀπεφασίσαμεν ὅπωςδήποτε ν' ἀρχίσωμεν τὴν τοποθέτησιν τῶν μαρμάρων καὶ τῶν ὀρυκτῶν.

Τὰς παραμονὰς τέλος πάντων τῆς ἐναρξέως τῆς ἑκθέσεως μετεφέρθησαν καὶ οἱ σκελετοὶ τῶν ἡμετέρων ὑαλοστασίων καὶ λοιπῶν. Λέγω σκελετοὶ, διότι ἅπαντα ταῦτα οὐ μόνον ἦσαν ἀχρωμάτιστα, ἀνευ ὕλων, ἀνευ στῆγης, ἀλλὰ καὶ ὄλως ἀκατάλληλα ὅπως χρησιμεύσωσιν πρὸς ἑκθεσιν ἑκθεμάτων. Ἀπητήθη λοιπὸν, καθ' ἃ γνωρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ προκαλέσωμεν τὴν τροποποίησιν τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν κατασκευὴν τῶν ἄλλων περὶ ὧν οὐδεμία εἶχε ληφθῆ φροντίς, καὶ τοι ἐντεῦθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τῆς 7 Ἰανουαρίου ε. ε. εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τοὺς διαφροντίζοντας τὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἡμετέρου τμήματος ἐπιτρόπους αὐτῆς πολυφυλλοῦν ὑπόμνημα ἐν ᾧ τοῖς ὑπεδεικνύντο κατὰ συναγωγὰς καὶ κλάσεις αἱ ἀνάγκαι ἡμῶν, ὅπως ὀδηγηθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν καὶ προσθῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑαλοστασίων, τραπέζιων καὶ λοιπῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐγκατάταξιν τῶν ἡμετέρων ἑκθεμάτων παραγγελίων καὶ συμφωνιῶν.

Οὕτω λοιπὸν ἀντὶ νὰ εὐρωμεν τὰ πάντα ετοίμα ἐν τῷ ἡμετέρῳ διαμερίσματι, ὡς ἠλπίζομεν ἀναχωροῦντες ἐντεῦθεν, καὶ ἐπιληθῶμεν ἀμέσως τὰ τῆς ἐγκατάταξέως τῶν ἑκθεμάτων, εὐρωμεν κατὰστασιν πραγμάτων ὄλως ἀντίθετον, οὐκ ὀλίγα δὲ ἀπλητήσαμεν καταφανῆ ἡ ὑποκαθάνοντα προσκώμματα εἰς τὴν πρόσοδον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐντολῆς καὶ ἀποστολῆς ἡμῶν. Ὁ ἡμέτερος ἀρχιτέκτων δὲν εἰδείκνυεν οὔτε τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνην ἧτις ἀπλητέιο ὅπως δοθῆ ἡ ἀπαραίτητος ὄφελεις ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἔργων, ἔλλειψιν ἦν καὶ αὐτὸς ὁ κ. Διευθυντῆς τῶν ἀλλοδαπῶν τμημάτων παρετήρησε μετὰ λύπης, μετὰ πλείστου δὲ ὅπου ἐνδιαφέροντος παρέσχευ ἡμῖν τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ παρέμβασις. Καὶ ἑτέρα ὅμως σπουδαιοτάτη ἐλλειψις, ἅμα τῇ ἀφίξει ἡμῶν ἀνεκαλύφθη. Οὐδεμία εἶχε ληφθῆ φροντίς περὶ τοῦ ἐν τῇ Καλλιτεχνίᾳ ἡμετέρου διαμερίσματος, καὶ τοι ἐγκαίρως ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε προκαλέσει τὰς

φροντίδας τῶν προσωρινῶν αὐτῆς ἐπιτρόπων καὶ ἀπευθύνει αὐτοῖς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας. Ἀντὶ νὰ ἐπιφυλαχθῇ τὸ ἀνήκον ἡμῖν διὰ τὴν ἡμετέραν Καλλιτεχνίαν διαμερίσμα, ἥτοι τὸ ἀπέναντι τῆς ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν εἰσόδου ἡμῶν ἐν τῷ βιομηχανικῷ διαμερίσματι, εὐρόμεν προσδιορισθεῖσαν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς ἐκθέσεως μικρὰν τινα θέσιν ἐν τινι γωνίᾳ τοῦ διὰ τὴν Ἰταλίαν ὀρισθέντος διαμερίσματος. Ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ οὐ μόνον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τοποθετηθῇ οὔτε τὸ τέταρτον τῶν τῆς Καλλιτεχνίας ἡμῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς γειτονίας ἢ ἀντίθεσις θὰ ἀπέβαινε ἀτυχής. Ὅθεν ἀμέσως ἐσπεύσαμεν νὰ κάμωμεν τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἀλλοδαπῶν τμημάτων, καὶ μετὰ πολλὰς προσπάθειάς καὶ μετὰ τὴν συνδρομὴν ἣν ἐχορήγησεν ἡμῖν αὕτη, ἐπετύχουμεν ν' ἀνακτήσωμεν τὴν θέσιν ἣν ἐδικαιούμεθα νὰ κατέχωμεν.

Τέλος πάντων μετὰ πολλὰς ἐνοχλήσεις καὶ πολλοὺς κόπους κατορθώθη νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ τοποθέτησις ἀπάντων τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων. Περιγραφή τῆς διατάξεως, καθ' ἣν ἦσαν τοποθετημένα τὰ ἐκθέματα ἡμῶν, ὑπεβλήθη ἔκτοτε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Κατὰ τὰ ἐγγραφα ἡμῶν ταῦτα ἡ διευθέτησις τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Ἄπαντα τὰ καλλιτεχνικὰ ἡμῶν ἔργα ἐτοποθετήθησαν καταλλήλως ἐν τῷ οἰκίῳ ἡμῶν τμήματι, ὅπερ διεσκευάσθη λίαν εὐπρεπῶς. Ἐπειδὴ κοινὴν εἶχομεν αἰθουσαν μετὰ τῆς Πορτογαλλίας, τὸ ἀέτωμα τοῦ κ. Δρόση διεχώριζε τὸ ἡμέτερον διαμερίσμα ἀπὸ τῆς Πορτογαλλίας, κάτωθι αὐτοῦ ἐτοποθετήθη τὸ μικρὸν τοῦ ἰδίου ἀέτωμα ὅπερ παριστᾷ, ὡς γνωστὸν, τὴν ἀρχικὴν τοῦ καλλιτέχνου ἰδέαν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἡμετέρου χώρου ἐτέθη τὸ ἔργον τοῦ κ. Βρούτου, ἀπέναντι τοῦ ἀετώματος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἰστορία τοῦ κ. Δρόση, ἀφ' ἑτέρου δ' Ὀφειστῆς καὶ δ' Ἀλιεύς τοῦ κ. Φιλιππότη. Παρὰ τὰς δύο ἐσωτερικὰς εἰσόδους τῆς αἰθούσης ἐτοποθετήθησαν ἡ Ἀδύγη καὶ ἡ Νύξ, δ' Ἀχιλλεύς καὶ δ' Πάρις, δ' Ἀλέξανδρος ἀπέναντι τῆς μιᾶς τῶν εἰσόδων τούτων, παρὰ τὸ ἀέτωμα, καὶ δ' Σάτυρος τοῦ κ. Χαλεπᾶ ἀπέναντι τῆς ἑτέρας. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνηρτήθησαν, ἐπὶ μὲν τοῦ κεντρικοῦ φατνώματος (panneau) ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν εἰκόνων τοῦ κ. Λύτρα, καὶ αἱ τῶν κυρίων Γκούζη, Ράλλη, αἱ τοῦ κ. Οἰκονόμου, ἡ τοῦ μακαρίτου Ἀλταμούρα, καὶ αἱ τρεῖς ὕδατογραφαί τῆς κ. Ὀλυμπίου. Ἐπὶ ἑτέρου φατνώματος ἀνηρτήθησαν αἱ εἰκόνες τῶν κυρίων Ρίζου, Εὐδία καὶ Καλούδη καὶ τινες ἐκ Κερκύρας μικροῦ λόγου ἀξίαι. Ἐπὶ τοῦ τρίτου φατνώματος ἐτοποθετήθησαν ἡ

πλουσία ἐπίσης καὶ ἀξιόλογος συλλογὴ τοῦ κ. Πανταζῆ καὶ ἡ ἐπὶ πορσελάνης ὕδατογραφία τῆς κ. Παπασίμου· τέλος δὲ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ τέταρτου φατνώματος ἐτοποθετήθησαν τὰ πλεῖστα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων καὶ κάτωθεν αὐτῶν τὸ μικρὸν ἀέτωμα τοῦ κ. Βρούτου· ἐπὶ καταλλήλως δὲ θέσας ἐπίσης ἐτοποθετήθη ἡ προτομὴ τοῦ αὐιδίμου Κανάρη.

Τὰ λοιπὰ ἐκθέματα ἐτοποθετήθησαν ἐν τῷ κυρίῳ τῆς Ἑλλάδος διαμερίσματι. Τὸ διαμερίσμα ἡμῶν τοῦτο ὡς καὶ τὰ τῶν λοιπῶν κρατῶν διαμερίσματα διαχωρίζεται ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς Καλλιτεχνίας δι' ἄσκατους διαδρόμους ἐπικληθέντος «ἡ ὁδὸς τῶν Ἑθνῶν,» ἐφ' ἧς ἕκαστον κράτος ἀνήγειρε τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ, καὶ ἧς ἡ πρόσοψις ὑποτίθεται ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸν ἰδιάζοντα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτοῦ τύπον. Ἡ τῆς ἡμετέρας οἰκοδομῆς ἐπομένως πρόσοψις ὑποτίθεται μὲν ὅτι ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ τὸν σήμερον ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι ἰδιάζοντα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτῆς τύπον ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος· ἐν τούτοις, κατὰ τὰς κρίσεις τῶν πλείων, ἡ πρόσοψις τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος κατὰ πολὺ ἀπέχει τοῦ περικαλλοῦς τῆς ἀρχαιότητος ἀρχιτεκτονικοῦ τύπου, παριστᾷ δὲ μόνον ἄκομψόν τι καὶ ἄνευ ρυθμοῦ τινος κατασκευάσμα. Ἰδοὺ δὲ ἐν περὶ τῆς προσόψεως ταύτης γράφει ἡ τῶν φίλων τῆς 20 ἰουνίου ἡ σπουδαία γαλλικὴ ἐφημερὶς «Le Temps» ἐν ἐκτεταμένῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑθνῶν: «La Grèce, qui jadis a donné au monde tant de modèles exquis d'architecture et de sculpture, n'a su nous donner cette fois qu'un édifice sans grâce et sans proportion, une petite loge en encorbellement, portée par d'énormes modillons romains! et sous le nom de polychromie, un bariolage de tons crus et indigestes.»

Παρὰ τὴν ἡμετέραν εἰσόδον ἐπὶ πολυχρόου βάσεως ἦτο τοποθετημένο· ἐκμαγεῖον μικροῦ μεγέθους τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς. Οἱ πολλοὶ καὶ διάφοροι χρωματισμοὶ ὅμως τοῦ ἐκμαγεῖου τούτου ἔδιδον εἰς τὸ ἀπεικόνισμα τῆς προστάτιδος τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας γελοῖον καὶ παιδικὸν ἀθύρματός· χαρακτηρισμόν· ἐκρίναμεν ἐπομένως ἐπάναγκες ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ ἐκμαγεῖον τοῦτο διὰ τῆς σοβαρᾶς καὶ περικαλλοῦς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς παρὰ τοῦ καλλιτέχνου κ. Δρόση ποιηθείσης, καὶ νὰ χρωματίσωμεν ἐκ νέου τὴν βάσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον καὶ κατ' ἀπομίμησιν μαρμάρου.

Ἡ εἰσόδος τοῦ ἡμετέρου τμήματος φέρει ἐν προδρόμῳ, δι' οὗ εἰσέρχεται τις ἐν τῷ διμερίσματι ἡμῶν. Ἐν τῷ προ-

δρόμῳ ἐπομένως τούτῳ ἐτοποθετήθησαν ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὰ ἰχνογραφικὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῶν ἐν Κερκύρα ἐκπαιδευτηρίων, τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῶν καλλιτεχνῶν Δρόση καὶ Βρούτου, ἔργα τινὰ ἰχνογραφικὰ τῆς σχολῆς τῶν Τεχνῶν, ἡ προτομὴ τοῦ κ. Κλαμπάκα καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ εἰκὼν τοῦ κ. Χατζηγιαννοπούλου. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ φατνώματος τοῦ προδρόμου τούτου, τὰ μὴ τοποθετηθέντα ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ διαμερίσματι, δι' ἔλλειψιν χώρου, ἀρχιτεκτονικὰ διαγράμματα. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προδρόμου τούτου ἐτοποθετήθη ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν φαβίνων καθισμάτων τοῦ κ. Τζανέτου.

Τὸ ὄλον τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν ἔχει μῆκος μὲν μέτρων 90, καὶ πλάτος ὁ μῆτρων· τέμνεται δὲ καθέτως ὑπὸ δύο διαδρόμων, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀποτελεῖται τοῦτο ἐκ τριῶν τμημάτων. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων, ἐξ οὗ κλιμαξ ἀρκετὰ ἐπιδεικτικὴ καὶ λίαν ἀκαταλλήλως τοποθετημένη φέρει εἰς δύο δωμάτια ἄνωθεν τοῦ προδρόμου ἡμῶν εὐρισκόμενα, ἐτοποθετήθησαν παρὰ μὲν τὸν μέγαν διάδρομον τὸ ἐν Ἀθήναις κατασκευασθὲν κομψὸν ὑαλοστάσιον μετὰ τῶν φωτογραφημάτων τῶν ἀρχαιοτήτων Ὀλυμπίας, Μυκηνῶν καὶ Σπάτας, ὀλίγον δὲ κατωτέρω ἐπὶ ἰδίῳ φατνώματος, ἐξ ἄμφοτέρων αὐτοῦ τῶν μερῶν, ἡ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν φωτογραφημάτων τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ κ. Μωραΐτη, κάτωθι δὲ τοῦ φατνώματος αὐτοῦ ἐπὶ ὑαλοσκεποῦς τραπεζίου ἐνθεν μὲν ἡ συλλογὴ βιβλίων καὶ τυπογραφικῶν ἔργων, ἐνθεν δὲ ἡ συλλογὴ τῶν βιβλίων καὶ τῶν χαρτῶν τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου, ἡ συλλογὴ τῶν παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ συλλόγου ἐκδοθέντων βιβλίων, ἡ τῆς ἐν Σμύρῃ Σχολῆς καὶ τὰ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου, ἀπέναντι δὲ τούτων καὶ πρὸς τὸν τοίχον τὰ φωτογραφικὰ δείγματα τῶν φωτογράφων κυρίων Παναγοπούλου καὶ Βούρη (ἐκ Κερκύρας), μετ' αὐτὰ δὲ αἱ συλλογαὶ τῶν βιβλίων τῆς κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἄνωθεν δὲ τῶν συλλογῶν τῶν τελευταίων τούτων τὸ ὠραῖον φωτογράφημα τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας. Μετὰ τὰς συλλογὰς ταύτας, ἐπὶ ἰδίῳ ὑαλοστασίῳ ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔργα τῆς βιβλιοδεσίας τοῦ κ. Πεντεροφῆ. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ καὶ ἀπέναντι τῶν συλλογῶν τῶν βιβλίων ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἐτοποθετήθη ἡ ἀξιόλογος τυπογραφικὴ συλλογὴ μετὰ τῶν πλακῶν τῆς στερεοτυπίας τῶν ἀδελφῶν Βλαστοῦ, καὶ παραπλευρῶς αὐτῆς ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου τὰ τυπογραφικὰ δείγματα τῶν τυπογραφείων Ἀνδρ. Κορομηλά καὶ Φιλοκαλίας. Παρὰ δὲ τὰ δείγ-

ματα ταῦτα ἐπὶ βάρου, τὰ ἐκ τοῦ χαρτοποιείου τοῦ κ. Βαρουζάκη δείγματα χαρτου. Μετὰ τὰ ἔργα τῆς βιβλιοδεσίας ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοσκεπῶν τραπεζῶν ἢ λίαν πενιχρὰ συλλογὴ τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀρσακείου, καὶ ἕτερα ἕτερα μαθητῶν ἢ ἐκστριῶν ἔργα, ὡς καὶ ἕτερα πλεκτικῆς ἔργα. Μετὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἐτοποθετήθησαν τὸ κάτοπτρον τοῦ κ. Μαρκόπου ἐκ Σύρου ἐπὶ τῆς μιᾶς τραπέζης τοῦ κ. Μήλα, καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρων ὑαλοστασίων ἢ συλλογὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἕτερα ἕτερα ξυλουργικὰ ἔργα, μεταξὺ δὲ τῶν ὑαλοστασίων τούτων καὶ παρὰ τὰ ἐκ Κερκύρας ἀκομψα ἐπιπλα (τὰ ἐπιπλα ταῦτα ἀποτελούμενα ἐκ καθισμάτων καὶ ἀνακλίντρων ἐτέθησαν μᾶλλον ὅπως χρησιμεύωσι πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἔκθεσιν), ἢ ἕτερα τράπεζα τοῦ κ. Μήλα, τὸ ἐκ Κερκύρας καλλυπτήριον καὶ ἡ τράπεζα τοῦ ἐκ Πατρῶν Ι. Πέτροβιτζ, καὶ κατωτέρω εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου διαμερίσματος τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κ. Σπηλιοπούλου μετὰ τῆς ἀξιολόγου αὐτοῦ συλλογῆς τῶν ἀργυρῶν σκευῶν. Ἀπέναντι δὲ αὐτῶν καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν βιβλίων τῶν σημειωθέντων ἀνωτέρω συλλόγων, ἐπὶ ἰδίων ὑαλοσκεπῶν τραπεζῶν, ἔθεν μὲν τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ κοσμήματα τῶν ἀδελφῶν Μαραγκοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἀργυρὰ κοσμήματα καὶ σκευὴ ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ τὰ ξυλογλυπτικὰ ἔργα τῶν κυρίων Ἀνδρονίκου καὶ Πλατῶ, καὶ τὰ ἐπὶ μάρμαρων ἀπεικονίσματα τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν τὰ ἐκτεθειμένα παρὰ τοῦ καταστήματος Μίνερνα, καὶ ἕτερα ἕτερα ἐτέρων ἐκθετῶν ἔργα. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐκθεμάτων καὶ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοσκεπῶς τραπέζιου, ἢ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ κ. Τσαντίλλα. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ ἐτοποθετήθησαν ἐπίσης τὸ ἠλεκτρικὸν χρονόμετρον τοῦ κ. Νικολάϊτις καὶ τὰ ἠλεκτρικὰ μηχανήματα τοῦ κ. Π. Γράβινερ.

Ἐν τῷ Β' τμήματι ἐτοποθετήθησαν ἔθεν μὲν τὸ ὑαλοστάσιον τοῦ κλωστηρίου τοῦ κ. Λυγινῶ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐκθεμάτων, ὡς ἦσαν κατατεταγμένα παρὰ τοῦ ἰδίου ἐκθέτου, κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς κατασκευῆς τοῦ βάμβακος μέχρι τῆς κατασκευῆς τοῦ νήματος, μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τῶν κλωστηρίων ἀδελφῶν Βολανάκη, Βαρουζάκη, καὶ τῶν ἐκ Λεβαδείας Δημοπούλου καὶ Ν. Καλογεροπούλου καὶ Ν. Εὐριπίου. Ἐπὶ ἐτέρου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν νημάτων τοῦ ἐν Πάτραις κλωστηρίου τῶν κκ. Τσιάντη καὶ Κόγκου καὶ μετ' αὐτὸ ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ ἀξιόλογος συλ-

λογὴ τῶν νημάτων τοῦ κλωστηρίου τῶν ἀδελφῶν Ῥετίνα. Παρὰ δὲ τὰ ὑαλοστάσια ταῦτα τὰ δείγματα τοῦ βάμβακος ἀποτελούμενα ἅπαντα πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν συλλογὴν. Ἀπέναντι ἅπαντων τῶν ἐκθεμάτων τούτων ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ πλουσία συλλογὴ τῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων λίαν πενιχρῶς ἀντιπροσωπεύονται τὰ δύο ἐν Πειραιεὶ ὑπάρχοντα ὑφαντήρια ἢ μᾶλλον τὸ ἕτερον αὐτῶν οὐδόπως ἀντιπροσωπεύεται, ἀλλὰ μόνον τὸ τῶν κκ. Σταμπούλου καὶ Τάτση διὰ δύο μόνον δερμάτων (τοπιῶν) βαμβακεροῦ ὑφάσματος (τὸ τοῦ κ. Σταμπούλου καὶ τοῖς πολλάκις ὑπεσχέθη καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως ἡμῶν, δὲν ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐκπληρῶσθαι τὴν ὑπόσχεσίν του).

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον ἐτοποθετήθησαν τὰ ἔργα τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων κορασίων ἔθεν μὲν, ἀπέναντι τῶν ὑαλοστασίων τῶν νημάτων καὶ τοῦ βάμβακος, τὰ βαμβακερὰ αὐτοῦ ὑφάσματα, ἐκείθεν δὲ ἐπὶ τοῦ διαδρόμου τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα καὶ τὰ τῆς ῥαπτικῆς δείγματα.

Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τοῦτο, ἐν ἐτέρῳ μεγάλῳ ὑαλοστασίῳ, ἢ συλλογὴ τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων ἀπέναντι αὐτοῦ, ἐντὸς ἐτέρου ὑαλοστασίου, ἢ συλλογὴ τῶν κουκουλιῶν καὶ τῆς μετάξης, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσαν κατέχει θέσιν ἢ συλλογὴ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Φέλις. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ ἐκείνου τῶν νημάτων ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν φεσίων τῶν κυρίων Τσαουσπόλου, καὶ ἐπὶ ἐτέρων ἢ συλλογὴ τῶν πλεκτικῶν ἔργων τῶν κκ. Σβολοπούλου, Κωνσταντοπούλου καὶ Σπηλιοπούλου. Μετὰ τὸ ὑαλοστάσιον τῆς μετάξης καὶ κουκουλιῶν ἐτοποθετήθη ἢ συλλογὴ τῶν δερμάτων, κάτωθι δ' αὐτῶν τὰ διάφορα δερμάτινα ἔργα τῶν κκ. Δύπελ, Βούλφ καὶ Σπηνούλη, καὶ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐρίππιον καὶ οἱ γαλινῶ τοῦ αὐτοῦ κ. Δύπελ. Μετὰ τὰ ἐκθέματα ταῦτα ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου, ἐτοποθετήθησαν, ἔθεν μὲν ἢ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν ὑποδημάτων τοῦ κ. Ζωιπούλου καὶ ἢ τοῦ κ. Ζίλια, καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ, ἢ συλλογὴ τῶν πέλων τοῦ κ. Λευκαδίτου καὶ ἐτέρων ἐκθετῶν πέλων, καὶ κατωτέρω συλλογὴ ῥάβδων ἐκ Κερκύρας, ἐκείθεν δὲ ἢ ἀξιόλογος συλλογὴ τῶν λαμπάδων καὶ τοῦ κρηθῶ. Ἀπέναντι τοῦ ὑαλοστασίου τούτου ἐτοποθετήθη ἐπὶ ἰδίου ὑαλοστασίου ἢ συλλογὴ τῶν ἐκ Κεφαλληνίας πλεγμάτων ἐξ ἰνῶν ἀθανάτου. Μεταξὺ δὲ τοῦ ὑαλοστασίου τούτου καὶ τῶν λοιπῶν ἐτέθησαν τὰ ἀνδρείελα μετὰ τῶν τοπικῶν ἐνδυμασιῶν.

Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τῆς περιγραφῆς τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ διαμερίσματι προστίθεμεν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ἀμφοτέρων τῶν διαμερισμάτων τούτων καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν σιδηρῶν σπλῶν ἀνηρτήθησαν οἱ τάπητες ἡμῶν λίαν καταλλήλως τοποθετηθέντες.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπρομηθεύθη ἐσχάτως ἐξ Ἀλγερίας ποσότητά τινα σπόρων Εὐκαλύπτων, ὅπως διὰ τῆς διανομῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς κτηματίας διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ καλλιέργειαν τοῦ σπουδαίου καὶ μάλα προσοδοφόρου τούτου δένδρου καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὸ ὁποῖον αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἀπόπειραι παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν ἀπέδειξαν ὅτι δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ σπουδαίως καὶ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Εὐκαλύπτος εἰσῆχθη ἐξ Αὐστραλίας κατὰ τὸ 1867 ἐν Ἀλγερίᾳ, ἢ καλλιέργεια δὲ αὐτοῦ ἔλαβεν ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν μεγάλας διαστάσεις, καὶ σπουδαίαι ἐξ αὐτῆς προσδοκῶνται αἱ χρηματικαὶ ἀφέλειαι.

Κατὰ τοὺς γενομένους ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπολογισμοὺς, ἀγρὸς ἐνὸς μυριαμέτρου (hectare) ἢτοι 40 στρεμμάτων, δύναται νὰ περιλάβῃ μέχρι χιλίων Εὐκαλύπτων. Τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀγροῦ τούτου, κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας τοῦ Εὐκαλύπτου, ὑπολογίζεται ὡς ἐξῆς :

τὸ 5 ἔτος	φράγκα	1,200
» 40 »	»	5,254
» 45 »	»	41,758
» 20 »	»	25,366
» 26 »	»	53,294

Τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατὰ τὸ 26 ἔτος εἶναι ἐπτάκις ἀνώτερον τοῦ εἰσοδήματος ἀγροῦ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως σπειρομένου σίτου, καθόσον τὸ ἐτήσιον ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἐνὸς μυριαμέτρου σπειρομένου σίτου ὑπολογίζεται ἐν Ἀλγερίᾳ εἰς φρ. 300, ἢτοι φράγκα 7,800 διὰ τὰ 26 ἔτη.

Ἐν Αὐστραλίᾳ μεταχειρίζονται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν διὰ τηλεγραφικῶς στύλους τὰ ἐκ τῶν Εὐκαλύπτων ζύλα διατηροῦνται δὲ οὗτοι ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἔτη.

Τοῦ Εὐκαλύπτου ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ διάφορα τὰ εἶδη, τινὰ τούτων εὐδοκιμοῦσιν εἰς παράλια μόνον μέρη, ἄλλα δὲ μόνον εἰς μεσογειοὺς τόπους. Ἐξ ὧν τῶν εἰδῶν τοῦ Εὐκαλύπτου δύο εἰσὶ τὰ μᾶλλον εὐδοκιμοῦντα, ὁ Εὐ-

calyptus Globulus (Blue gum) και ο Eucalyptus Resinifera (Red gum).

Ο Eucalyptus Globulus πρέπει να φυτεύεται επί πλούσιων γαιών και διατηρουσών υπό την επιφάνειαν υγρασίαν. Η ανάπτυξις αυτού γίνεται ταχέως, φθάνει δὲ μέχρι 400 ποδῶν ὕψους, τὸ δὲ ξύλον αὐτοῦ εἶναι ἰσχυρότατον και καταλληλότατον εἰς τὴν ναυπηγίαν και ἄλλας ἀνάγκας, ὡς π. χ. διὰ σιδηροδρόμους, ἀμάξας και τροχοὺς αὐτῶν.

Ο Eucalyptus Resinifera εὐδοκίμει και εἰς γαίας λεπτάς και ἀντέχει κατὰ τε τῆς ξηρασίας και τοῦ ψύχους. Τὸ ἐκ τοῦ εἶδους δὲ τούτου ξύλον θεωρεῖται ὡς τὸ ἰσχυρότερον και διαρκέστερον ὄλων τῶν ἄλλων. Δὲν σκευροῦται, οὔτε σχίζεται καθέτως, οὔτε φθίρεται ἐκ τῆς ὑγρασίας.

Ἐν Ἀλγερίᾳ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος διαδίδεται ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον, ἐνῶ τούναντίον ἡ καλλιέργεια τοῦ Globulus περιορίζεται.

Κατὰ τὸν κ. Trottier εἰδικῶς ἀσχολούμενον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ Eucalyptus ἐν Hussein-Dey τῆς Ἀλγερίας, ἡ σπορὰ και τὸ φύτευμα τῶν Eucalyptus πρέπει νὰ γίνεται ὡς ἑξῆς:

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές.) A. M.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ Στατιστικὸν γραφεῖον τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἐν Αὐστρίᾳ, ἐδημοσίευσε λίαν ἐνδιαφέροντας ἀριθμοὺς περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ταχυδρομείων ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ 1876. Κατὰ τὰς πληροφορίες ταύτας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντικειμένων (ἐπιστολαί, ἐφημερίδες, δείγματα βιβλίων, κλπ.) τῶν μεταβιβασθέντων τῷ 1876 διὰ τῶν ταχυδρομείων εἰς τὰ διάφορα Κράτη εἶναι 4,821,220,644, ἧτοι ὅ σχεδὸν διλλιοῦνια. Ἡ Ἀγγλία εἶναι τὸ Κράτος ἐνῶ ἐν ἔτει 1876 μεταβιβάσθησαν τὰ περισσότερα, 4,415,478,588. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ἡ Γερμανία, 4,200,545,915· κατόπιν ἡ Γαλλία, 950,000,000· ἡ Αὐστρία, 424,315,488· ἡ Ἰταλία, 300,000,000 τὸ Βέλγιον, 473,097,916· ἡ Ρωσία, 443,097,716· ἡ Ἑλβετία, 135,055,341· ἡ Ἰσπανία 414,581,681· ἡ Ὀλλανδία, 97,927,632· ἡ Σουηδία, 54,383,676· ἡ Δανία, 46,046,303· ἡ Νορβηγία, 20,622,575· ἡ Πορτογαλλία 49,950,479· ἡ Ρουμανία 5,301,885· ἡ Ἑλλάς, 5,062,569· ἡ Τουρκία, 3,761,000 και τέλος τὸ Λουξεμβούργον, 3,496,459.

Ἐπὶ τῆ βῆσι δὲ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου Κράτους, ἀναλογουσι κατ' ἄτομον ταχυδρομικαὶ ἀποστολαί

Ἀγγλίας 33,4

Ἑλβετίαν	24,1
Γερμανίαν	46,6
Ὀλλανδίαν	15,6
Βέλγιον	13,1
Δανίαν	11,8
Λουξεμβούργον	8,5
Αὐστρίαν και Ὀγγαρίαν	8,1
Σουηδίαν	6,7
Νουβηγίαν	6,2
Ἰσπανίαν	4,3
Πορτογαλλίαν	3,0
Ἑλλάδα	2,0
Ρωσίαν	1,5
Ρουμανίαν	0,5

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν τῶν μεταλλείων, διὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 494,394 ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐργάσθησαν εἰς τὰ μεταλλεῖα τῶν γαιανθράκων, τοῦ σιδήρου, τῆς πυρομονίμου ἀργίλου και τοῦ σχιστολίθου. Ἐκ τῶν ἀτόμων τούτων 395,025 ἐργάσθησαν ἐντὸς φρεάτων, και 99,366 ἐξ ὧν 5,378 γυναῖκες και κοράσια ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργασθέντων ἀτόμων κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἦτο κατὰ 4% ἀνώτερος τῶν τοῦ 1877. Ἡ δὲ παραχθεῖσα ποσότης ὑπολογίζεται εἰς 134,479,968 τόνους γαιανθράκων. 12,014,356 μεταλλεύματος σιδήρου 4,843,541 πυρομονίμου ἀργίλου. 838,395 σχιστολίθου.

Κατὰ τὸ 1877 ἐγένοντο 864 δυστύχηματα ἐξ ὧν ἀπεβίωσαν 4,208 ἄτομα, ἐγένετο δὲ 4 δυστύχημα ἐπὶ 572 ἐργατῶν, και ἀπέβησαν 4 ἐπὶ 409 ἐργατῶν, ἡ 4 ἐπὶ 423,217 ἐξαχθέντων τόνων.

Διὰ τῆς νέας νομισματικῆς συμβάσεως τῆς συναφθείσης τελευταῖον ἐν Παρισίοις μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῶν αποτελούντων τὴν Λατινικὴν λεγομένην Ἐνωσιν και ἧτις πρόκειται νὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1880, προσδιορίσθη ὡς ἑξῆς τὸ ποσὸν τῶν ἀργυρῶν κερμάτων, ἅτινα ἕκαστον τῶν Κρατῶν τῆς Ἐνώσεως δύναται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν

Ἡ Γαλλία	240,000,000 φράγ.
Ἡ Ἰταλία	170,000,000 »
Τὸ Βέλγιον	33,000,000 »
Ἡ Ἑλβετία	18,000,000 »
Ἡ Ἑλλάς	10,500,000 »

Ἡ Ἑλλάς ἐπομένως ἐκτυπώσασα κέρματα ἀξίως 9 ἑκατομμυρίων φράγκων, δύναται νὰ ἐκτυπώσῃ και θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880 ἐν και ἤμισυ ἐτι ἑκατομμύριον νέων δραχμῶν ἀργυρῶν κερμάτων.

Καθ' ὄλον τὸν κόσμον, πλὴν τῆς Κί-

νας και τῆς Ἰαπωνίας, ὑπελογίσθησαν ὅτι υπάρχουν 58,000,000 ἴππων, ἐξ ὧν ἐν Ῥωσίᾳ 24,570,000, ἐν Γερμανίᾳ 3,352,000, ἐν Γαλλίᾳ 3,000,000, ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ 2,255,000, ἐν Ὀγγαρίᾳ, 2,179,000 και ἐν Αὐστρίᾳ 4,367,000.

Θερμόμετρον. — Ἡ «Πολυτεχνικὴ Ἐφ.» τοῦ Λονδίνου, ἐξιστοροῦσα τὴν γένεσιν και πρώτην χρῆσιν τοῦ θερμόμετρον, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ρήτραν τοῦ ραββίνου Βὲν Ἀκίβα, καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ νεωτέρα ἱατρικῇ συνήθης μέθοδος τοῦ ἐξετάζειν τοὺς ἀσθενεῖς διὰ τοῦ θερμόμετρον ἦτο γνωστὴ πρὸ 300 ἡδὴ ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα πρῶτος εὑρετὴς τοῦ θερμόμετρον ὑπῆρξεν ὁ Γαλιλαῖος· τὸ κατὰ τὸ 1596 πρῶτον κατασκευασθὲν θερμόμετρον ἦτο ἀεροθερμόμετρον· συνίστατο δὲ ἐκ μιᾶς σφαιρας μετὰ σωλῆνος ὑγροῦ. Πρώτη χρῆσις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς ἔρυσιν τῶν ἀσθενῶν, αἵτινες ἐλάμβανον τὴν σφαῖραν ἐν τῷ στόματι. Οὐχὶ διάφορον τούτου ἦτο και τὸ κατόπιν ὑπὸ τοῦ Σαγγρέ ἐπινοηθὲν θερμόμετρον. Θερμόμετρα ἐξ ὕλου, μετὰ τινος ἐντοσθεν τακέντος ὑγροῦ, κατασκεύασε τῷ 1647 ὁ ὀελοποιὸς Μωριάνης, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἱατροῦ Ρινιέρου. Ἐνια τῶν παλαιῶν τούτων θερμόμετρων παρέβαλε τῷ 1829 ὁ Ἀντινόρης πρὸς ἕτερα, δι' ὧν ἐσαφήνισε τὰς τέως γενομένας παρατηρήσεις. Ἡ φλωρεντινὴ Ἀκαδημία εἶρε πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι ἡ χλιὼν τίκεται πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ θερμοκρασίᾳ· τοιοῦτω δὲ τρόπῳ ὤρισθη ἡ θέσις τοῦ μηδενικοῦ. Τῷ 1701 προέτεινεν ὁ Νεύτων νὰ ληφθῇ ὡς κανονικὴ θερμοκρασία ἡ τῆξις τοῦ παγετοῦ και ἡ ζέσις τοῦ ὕδατος. Τῷ 1714 (πρὸ τοῦ Ρεωμόρ και τοῦ Κελσίου) κατασκεύασεν ἐν Δανσίῃ ὁ Φάρενχαϊτ τὸ πρῶτον θερμόμετρον μετὰ διαιρέσεως μονοειδοῦς.

Ναυτικαὶ δυνάμεις. — Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἡ Γαλλία κατὰ τὸ 1877 εἶχεν 120 σκάφη, ἐν οἷς 13 θωρηκτὰ, εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν και 82 σκάφη ἐν οἷς 29 θωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Ἀγγλία εἶχε 202, ἐν οἷς 21 θωρηκτὰ εἰς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, και 151, ἐν οἷς 26 θωρηκτὰ, εἰς ἐφεδρείαν. Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐν συνόλῳ 88 σκάφη, ἐν οἷς 16 θωρηκτὰ. Ἡ Ρωσία εἶχε 260, ὧν τὰ πλεῖστα μικρὰ και παλαιὰ, ἐν οἷς 29 θωρηκτὰ. Ἡ Αὐστρία εἶχεν 61 σκάφη, ἐν οἷς 13 θωρηκτὰ. Ἡ Ἰταλία 66, ἐν οἷς 45 θωρηκτὰ. Ἡ Τουρκία 103, ἐν οἷς 22 θωρηκτὰ. Ἡ Ἰσπανία 137,

ἐν οἷς 8 θωρηκτά. Ἡ Ἑλλάς, 15, ἐν οἷς δύο θωρηκτά. Ἡ Δανία 33 μετὰ 6 θωρηκτῶν. Ἡ Ὀλλανδία 102 μετὰ 49. Ἡ Πορτογαλία 30, ἐν οἷς ἐν μόνον θωρηκτόν. Ἡ Σουηδία καὶ ἡ Νορβηγία 69, ἐξ ὧν 48 θωρηκτά. Αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι 143, ἐξ ὧν 24 θωρηκτά. Ἡ Βραζιλία 65, ἐν οἷς καὶ 49 θωρηκτά. Ἡ Περούβια 48, ἐν οἷς 6 θωρηκτά. Ἡ Χιλή 43 ἐξ ὧν δύο θωρηκτά. Ἡ Ἀργεντινὴ δημοκρατία 21 μετὰ δύο θωρηκτῶν.

Πυρκαϊὰ πολυτίμου βιβλιοθήκης. — Πρῶτινων ἡμερῶν ἐκάη ἐν Βιρμιγκάμη τὸ μέγα ἀναγνωστήριον, μετ' αὐτοῦ δὲ οὐ μόνον ἡ δημοσία βιβλιοθήκη, ἡ 80, 000 τόμων περιέχουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πασίγνωστος Σαικσπέριος βιβλιοθήκη, ἥτις ἦτο τὸ ἀληθὲς σέμνωμα τῶν ἐν Βιρμιγκάμη λογίων. Ἡ σαικσπέριος βιβλιοθήκη συνέκειτο ἐξ ὀκτακισχιλίων τευχῶν καὶ ἦτο πληροστάτη συλλογὴ χαλκογραφιδῶν, χειρογράφων, ἐρμηνειῶν, σχολίων καὶ μεταφράσεων τῶν ποιημάτων τοῦ Δίσχίλου τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἀπασῶν τῶν ἐκδόσεων μετὰ λαμπροτάτων εἰκονογραφιδῶν. Πλησίον αὐτῆς ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἐτέρα βιβλιοθήκη, ἡ τοῦ Ἰσπανοῦ ποιητοῦ Κερβάντου, τιμωμένη ἀντὶ τρισχιλίων λιρῶν. Τὸ ὅλον κτίριον ἦτο ἐξησφαλισμένον ἀντὶ 24,000 λιρῶν, ἀλλ' ἡ προκύψασα ζημία εἶναι μεγαλειτέρα καὶ ἀνεπανόρθωτος. Προῆλθε δὲ τὸ κακὸν ἐκ τῆς ἀπροσεξίας ἐργάτου, πειραθέντος νὰ ὑποθερμάνῃ τοὺς πεπηγότες τοῦ ἀερίου φωτὸς σωλῆνας.

Ἀρθοδέσμη ἐκ λεπίδων. — Κατὰ τὸν προσεχῆ ἀπρίλιον τὸ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος παγνηγορίζει τὴν πεντεκαικοσαετηρίδα τῶν γάμων του. Εἰς τιμὴν τῆς ἐορτῆς ἡ ἐν Ζουδθάις τῆς Βοημίας ἀνθοποιὸς Ἐλίζα Πέτρακ, δύο ὄλα ἔτη μοχθήσασα, ἐφιλοτέχνησε μεγάλην καὶ περικαλλῆ ἀρθοδέσμην οὐχὶ ἐκ φύλων τεχνητῶν, ἀλλ' ἐκ παντοίων ποικιλοχρῶμων λεπίδων ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων ἰχθύων. Τὸ βάθρον τοῦ θαυμασίου καλλιτεχνήματος παριστάνει ἀκτὴν καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ προεξέρχουσι λαμπρὰ ἐλάφεια κέρατα, ἀποτελοῦντα τὸ ἀρθοδοχεῖον. Ἐν τῇ ἀρθοδέσμῃ παρατηροῦνται μυρία ἀποχρώσεις τῶν χρωμάτων, ἀπὸ τῶν μεγαλειτέρων ἀνθέων μέχρι τῶν πτεριδῶν. Ἐνθεν μὲν τῆς ἀρθοδέσμης πρόκειται ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετὸς ἐκ πεντακισίων καὶ διαχιλίων λεπίδων ἰχθύων, ἐνθεν δὲ τὰ στέμματα τῆς Βοημίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΗ΄

Λ Α Α Σ — Λ Α Ο Σ.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ πρῶτος ὁ κύριος

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον
Κατόπιεν δὲ οἱ κ. κ. Ι. Ε. Ψαρρᾶς, Δημ. Πιπινόπουλος, Ἰωάννης Γιαννακόπουλος, Δ. Γεωρ-

γίου, Ν. Γ. Ξανάκης, Ἰωάννης Σταφέτας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν οὐδεὶς.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΘ΄

Τόπος ἤμην παρ' ἀρχαίοις συναθροίσεων ἑλλήγων καὶ τὴν σήμερον — ἀλλ' ἔστω μεταξύ μας — τῶν (ἀλόγων.

Εἰς τὸ μέλλον ἂν θὰ ἤμαί ὅπως εἶμαι ἡ τι ἄλ-

(λωε,

δὲν γνωρίζω, θὰ τὸ εἶπη ὁ τῶν χρόνων ὄμως

(σάλο;!

Ἐως ὅτου πλήν τὸ μέλλον εὐνοῦν ἔβημα μοὶ ἐκ-

(θέση

προτιμῶ ἡ κεφαλὴ μου νὰ ἀπογραφῆ καὶ πέση.

Ἴδου αὕτη . . . Σκότος ἤδη τὴν γῆν ὄλην περι-

(δάλλει.

ἐκδηλοῦται δὲ ἐκ τούτου κεφαλὴ ὅτ' ἦν μεγάλη.

Ἄληθώς· ἀλλὰ ἐν σκότει τίς ἐπιθυμεῖ νὰ ζῆσῃ;

Εἶναι αἰνίγμα· καὶ ὅστις αἰνίγμα τοιοῦτον λύσει,

θέλει ἴδει ὅτ' ἡ λύσις εἰς τὸν τράχηλόν μου κατ-

(τα!

ὄν ὅπταν ἀποκόψῃ καὶ τὸ σῶμά μου ὡς μένει

μέ τὴν κεφαλὴν ἐνώση, θὰ ἀνεύρῃ τί ἐμφάνει.

Ἄλλ' ὁ ἑλληὴν λύτης τότε δωρεᾶς τοιαύτης δεῖται.

ΕΓΓ. ΔΑΝΤΣ.

Τῷ πρώτῳ λύτῃ δίδεται ἡ ὑπὸ τοῦ C. Ce Bernard διδασκαλικατῆ μυθιστορία «ὁ κατὰ τῶν ἐραστῶν διωγμός».

Ἐὸ «Παρθενῶν» ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον οὕτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν προπληρόνεται τὴν ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY «Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΠΤΙΕΡΟΣ»** ὠραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

ΕΝ ΣΥΡΩ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ » » κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ
ΕΝ ΝΑΥΠΑΙΩ » » κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ » » κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Σφιγγός.
ΕΝ ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ » τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῷ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακασιάνῳ.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὀδυσσεῖ Παναγοπούλῳ.
ΕΝ ΒΡΑΙΛΛΑ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Κλεάνθῳ Παπάζογλῃ.